

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Bjelovaru
Stalna služba u Garešnici
Garešnica, V. Nazora 22

P-167/2026-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru Stalna služba u Garešnici, po sucu tog suda Dajani Gabud Jandoš, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužiteljice Dragice Ribarić, OIB:19319604001, Velika Trnovitica 71, zastupana po odvjetnici Veri Kovač-Manjkas iz Bjelovara, protiv tuženika Ivana Ribarić, OIB:96382498146, Vladimira Nazora 19 a, Garešnica, radi utvrđenja prava vlasništva, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 24. rujna 2026. godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja, te punomoćnika tuženika i tuženika, na ročištu za objavu i uručenje presude, 06. listopada 2026. godine

p r e s u d i o   j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, koji glasi:

"1.Utvrđuje se da je tužiteljica Dragica Ribarić, OIB:19319604001 iz Velike Trnovitice 71, 43283 Hercegovac vlasnica nekretnina upisanih u zk.ul.br. 3593 (ranije 282) k.o. Trnovitica i to kčbr. 2495/2 ograda oranica sa 1888 m2 (ranije oranica Dolnja ograda sa 525 čhv.) i to dijela navedene nekretnine koja je na skici lica mjesta od 06.rujna 2024.g. izrađenoj od strane Branka Čurića, dipl. ing. geod. označene slovima A-B-C-D površine 240 m2 i dijela navedene nekretnine označene slovima A-B-E površine 95 m2, a koja skica lica mjesta je donijeta u spisu Općinskog suda u Bjelovaru, Stalna služba u Garešnici br. Psp-18/2022, a koji zahtjev će biti konačno usklađen nakon nalaza i mišljenja mjerničkog vještaka u ovom parničnom postupku, što je tuženik Ivan Ribarić OIB:96382498146 iz Garešnice, Vladimira Nazora 19A dužan priznati i trpjeti upis prava vlasništva na temelju ove presude na ime tužiteljice, a sve u roku od 15 dana.

2. Tuženik Ivan Ribarić, OIB:96382498146, iz Garešnice, Vladimira Nazora 19A, dužan je tužiteljici Dragici Ribarić, OIB:1931960400 iz Velike Trnovitice 71, 43283 Hercegovac predati u posjed zemljište opisano i u površini koja je navedena pod toč. I. izreke ove presude."

II. Nalaže se tužiteljici naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 750,00 € u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. U pravnoj stvari pobliže navedenoj u uvodnom dijelu ove odluke dana 27. veljače 2026. podnesena je tužba.

2. U tužbi se navodi, da je tužiteljica vlasnik nekretnina upisanih u zk.ul.br. 2782 k.o. Trnovitica, koje se sastoje od kčbr. 2495/1 ograda oranica sa 1708 m². Tuženik je vlasnik susjednih nekretnina upisanih u zk.ul.br. 3593 (ranije 282) k.o. Trnovitica koje se sastoje od kčbr. 2495/2 oranica ograda sa 1888 m² (ranije 525 čhv.). Između stranaka je pred Naslovnim sudom pod posl. br. Psp-18/2022 vođen parnični postupak radi smetanja posjeda te je u tom postupku donijeto pravomoćno rješenje kojim je utvrđeno da je tužena, a u ovom postupku tužiteljica, smetala tužitelja, a ovdje tuženika, u posljednjem mirnom posjedu nekretnina upisanih u zk.ul.br. 282 k.o. Trnovitica i to kčbr. 2495/2 oranica Dolnja ograda sa 525 čhv. i to dijela navedene čestice koja je u skici lica mjesta od 06. rujna 2024. g. izrađenoj od strane Branka Ćurića, dipl. ing. geod. označene slovima A-B-C-D površine 240 m² i dijela navedene nekretnine označene slovima A-B-E površine 95 m² te joj je zabranjeno svako daljnje smetanje na navedeni i sličan način i naložena uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja na način da ukloni postavljene stupce i zasađeni kukuruz i preda navedeni dio nekretnina tužitelju, u roku od 8 dana. Tužiteljica tvrdi, da je ona stvarni vlasnik toga dijela kčbr. 2495/2. U postupku usklade zemljišnih knjiga ova kčbr. je pod istim oznakom sada upisana u novi zk.ul.br. 3593 k.o. Trnovitica te joj je površina umjesto u čhv., sada navedena u m². Taj dio kčbr. 2495/2 tužiteljica u daljnjem tekstu činjeničnog dijela tužbe naznačuje opisnim pojmom „prijeporna površina“. Opisanu prijepornu površinu, zajedno sa susjednom kčbr. 2495/1 oranica Dolnja ograda sa 475 čhv. odnosno 1708 m², tužiteljice je stekla nasljeđivanjem iza pok. supruga Martina Ribarića, Lukinog, temeljem rješenja o nasljeđivanju OS u Garešnici, po Javnom bilježniku Branki Škalički br. O-15/08-3, UPP/OS-Garešnica od 05. veljače 2008. g., a on je iste stekao nasljeđivanjem iza svog pok. oca Luke Ribarića, koji je ove nekretnine stekao 1957. g., što je vidljivo iz kopije povijesnog zk. izvotka. Radi se obiteljski naslijeđenoj imovini. Prijepornu površinu je tužiteljica, zajedno sa svojim pravnim prednicima, nesmetano uživala 69 godina i to na način, da ju je u pretežnom dijelu koji je bliže ogradi obrađivala kao oranicu prema njezinoj ekonomskoj namjeni tj. orala, sijala, ubirala prihod i održavala ju, a u manjem dijelu u produžetku, kao livadu, koju je kosila te sušila sijeno i otavu, a koju prijepornu površinu je njezina kćer u proljeće 2022. g. preorala i zasadila kukuruz. Nekretnine stranaka, nisu u istoj ravnini već su nekretnine tužiteljice niže u odnosu na nekretnine tuženika. i to za 70 cm u gornjem dijelu dok se kasnije visina smanjuje i iznosi oko 30 cm, nagiba oko 45 stupnjeva. Između tih nekretnina se u gornjem dijelu nalazi vidljivi panj vrbe i stablo, a u donjem stup električne struje tzv. bandera. Taj bend je sve godine održavala, kosila i čistila upravo tužiteljica. To stanje je bilo sve do proljeća 2022. g. kada je kćerka tužiteljice poorala taj bend ali je i nakon toga ostala vidljiva visinska razlika između nekretnina. Stranke su nesmetano uživale svaka svoj dio nekretnina do benda, do proljeća 2022. g., kada je ovdje tuženik podnio tužbu radi smetanja posjeda. Da se tužiteljica kontinuirano nalazi u posjedu prijeporne površine dugi niz godina proizlazi i iz digitalnih orto foto snimaka Geoportala DGU od 2006., 2011., 2013., 2016., 2018. i 2022.g., a iz

kojih je razvidno da je nekretnine tužiteljica uvijek uživala kao oranicu odnosno livadu, a tuženik svoju prvo kao oranicu, a kasnije kao nasad kupina i to svaki svoje nekretnine do ruba benda kao vidljive granice. Tužiteljica smatra, da prijepona površina, stvarno pripada njezinoj kčbr. 2459/1 s kojom čini jedinstvenu cjelinu, a koju prijeponu površinu si tuženik svojata kao svoje vlasništvo. Ovu tvrdnju tužiteljica potkrepljuje činjenicom da se mjernički vještak u postupku smetanja posjeda nije uopće očitovao, a niti je to sud utvrdio, kojoj čestice stvarno pripada prijepona površina i radi li se o katastarskoj ili gruntovnoj čestici, jer evidentno postoji razlika stanja po katastru i stanju u zemljišnoj knjizi. Iz toga razloga si tužiteljica zadržava pravo urediti svoj konačni tužbeni zahtjev u ovom postupku nakon što sve relevantne činjenice utvrdi mjernički vještak u ovom postupku. Tužiteljica napominje, da je sud utvrđujući postojanje čina smetanja posjeda u spisu posl. br. Psp-18/2022, svoju odluku temeljio isključivo na iskazima srodnih i bliskih svjedoka Andrije Ribarića, brata i Ivana Ribarića, rođaka ovdje tuženika, za koje svjedoke tužiteljica tvrdi da su lažno iskazivali o stanju posjeda stranaka, radi čega je protiv istih podnijela kaznene prijave radi kaznenog djela davanja lažnog iskaza iz čl. 305. Kaznenog zakona te je pred istražnim sucem Županijskog suda u Bjelovaru protiv njih u tijeku postupak radi provođenja dokaznih radnji. Tužiteljica tvrdi, da je ona stvarna vlasnica prijeporne površine, već ranije opisane, jer je istu stekla nasljeđivanjem i kontinuirano se, zajedno sa svojim pravnim prednicima, unazad punih 69 godina, nalazi u posjedu iste površine dok tuženik nema kontinuitet posjeda za stjecanje prava vlasništva iste površine, uz napomenu da sud u postupku smetanja posjeda utvrđuje samo stanje posjeda koje je bilo u trenutku čina smetanja posjeda. Zbog svega gore navedenog, tužiteljica smatra da ima pravni interes za podnošenje ove tužbe te predlaže da sud po provedenom postupku istu utvrdi vlasnicom "prijeporne površine", odnosno usvoji tužbeni zahtjev pobliže opisan u toč. I. izreke odluke.

3. U odgovoru na tužbu tuženik smatra tužbu neosnovanom, proturječnom vlastitim navodima tužiteljice, u bitnome smatra da je tužba usmjerena na zaobilaženje pravomoćno okončanog postupka za smetanje posjeda te počiva na pogrešnom poistovjećivanju faktičnog korištenja zemljišta, sporne međe i prava vlasništva. Tuženik ne osporava da je tužiteljica zemljišnoknjižna vlasnica nekretnine upisane u zk.ul.br. 263 k.o. Trnovitica, koja se odnosi na kčbr. 2495/1, niti osporava da je tuženik zemljišnoknjižni vlasnik susjedne nekretnine upisane u zk.ul.br. 3593 k.o. Trnovitica, koja obuhvaća kčbr. 2495/2, oranicu ogradu površine 1888 m². Međutim, upravo iz ovih nespornih podataka proizlazi ono što tužiteljica nastoji prikriti: prijepona površina koju tužiteljica sada svojata nalazi se unutar čestice tuženika, odnosno unutar kčbr. 2495/2, a ne unutar njezine čestice kčbr. 2495/1. Tuženik je vlasnik navedene čestice temeljem valjane pravne osnove, odnosno darovnog ugovora od 21. travnja 1994. godine, na temelju kojeg je doneseno rješenje nadležnog zemljišnoknjižnog odjela pod brojem Z-590/94, i posjedovnog lista 352 od 20.09.1994. godine pri čemu je upravo kčbr. 2495/2 u površini od 1888 m² upisana kao njegova nekretnina. Stoga već iz zemljišnoknjižnog stanja proizlazi, da tužiteljica nema pravni temelj za zahtjev kojim traži utvrđenje prava vlasništva na dijelu tuženikove čestice. Tuženik potvrđuje, da je između stranaka vođen postupak radi smetanja posjeda pod brojem Psp-18/2022, no osporava način na koji tužiteljica taj postupak prikazuje. Naime, upravo je tuženik bio tužitelj u tom postupku, a ovdje tužiteljica Dragica Ribarić bila je tužena strana. U tom je postupku pravomoćno utvrđeno da je Dragica Ribarić smetala Ivana Ribarića u posljednjem mirnom posjedu dijelova nekretnina kčbr. 2494/2 i 2495/2. Rješenjem Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Daruvaru, poslovni broj Psp-18/2022-50

od 13. veljače 2025., tuženoj Dragici Ribarić zabranjeno je svako daljnje smetanje te joj je naložena uspostava prijašnjeg posjedovnog stanja, uključujući uklanjanje postavljenih stupaca i zasađenog kukuruza s nekretnina tuženika, u roku od 8 dana. Nadalje, navedeno rješenje potvrđeno je od strane Županijskog suda u Slavonskom Brodu, poslovni broj GŽ-327/2025-2 od 14. travnja 2025., čime je odluka o smetanju posjeda postala pravomoćna. Smatra, da je ova činjenica iznimno važna za predmetni postupak. Tužiteljica ne može istodobno tvrditi da je desettljećima bila mirna, nesmetana i zakonita posjednica prijeborne površine, a da je u pravomoćnom sudskom postupku utvrđeno, da je upravo ona smetala tuženika u njegovu posljednjem mirnom posjedu. Pravomoćna odluka u posjedovnom postupku ne rješava pitanje vlasništva, ali snažno demantira temeljnu činjeničnu konstrukciju tužiteljice o navodnom mirnom, kontinuiranom i isključivom posjedu. Posebno se ističe, da se u postupku smetanja posjeda nije odlučivalo o vlasništvu, već isključivo o posljednjem mirnom posjedu i činu smetanja. Zato tužiteljica ne može iz tog postupka izvoditi zaključak o svome vlasništvu, a još manje može pravomoćno utvrđenje o smetanju posjeda tuženika pretvarati u dokaz da je ona vlasnica prijeborne površine. Tuženik u cijelosti osporava navod tužiteljice da je ona stvarna vlasnica dijela kčbr. 2495/2, odnosno površine koju u tužbi naziva „prijepornom površinom“. Naprotiv, tuženik ističe da je upravo on vlasnik predmetne čestice, i to temeljem darovnog ugovora od 21. travnja 1994. godine, kojim mu je njegov otac darovao navedenu nekretninu. Na temelju tog pravnog posla izvršen je odgovarajući upis, a nekretnina kčbr. 2495/2 u površini od 1888 m² evidentirana je kao tuženikova nekretnina. Tuženik posebno osporava navod da je tužiteljica, zajedno sa svojim pravnim prednicima, predmetnu površinu nesmetano uživala 69 godina. Taj navod nije točan. Sama tužiteljica rođena je 17. kolovoza 1951., udala se 29.01.1967. (podaci iz matične knjige vjenčanih u Garešnici) godine i tek od tada eventualno može govoriti o nekom faktičnom odnosu prema obitelji Ribarić i predmetnim zemljištima. Dakle, već vremenski okvir koji tužiteljica navodi ne odgovara stvarnom stanju. Njezin navod o 69 godina posjeda očito je pretjeran, neprecizan i nedokazan. Tuženik nadalje ističe da je njegov pokojni otac Stevo Ribarić, rođen 1930. godine, predmetni posjed dobio od svog pok. strica Ivana Ribarića, a potom ga je za života darovao tuženiku. Tuženik je cijelo vrijeme sudjelovao u obradi tih površina, a nakon darovanja 1994. godine posjeduje ih kao svoje. Dakle, postoji jasan kontinuitet posjeda na strani tuženika i njegovih pravnih prednika. Tužiteljica pokušava stvoriti dojam da je „bend“, odnosno razlika u terenu, predstavljao faktičnu među. To nije točno. Fizička konfiguracija terena, terasa, nagib, električni stup ili poljoprivredni način obrade ne predstavljaju pravnu među niti stvaraju pravo vlasništva. Tuženik izričito navodi, da je upravo tužiteljica, koristeći mehanizaciju, preoravanjem i poravnavanjem narušila postojeću među, uklonila odnosno promijenila prirodno stanje terena i time faktično zahvatila dio tuženikove nekretnine. Tuženik osobito osporava tvrdnju da su stranke do proljeća 2022. „nesmetano uživale svaka svoj dio do benda“. Upravo suprotno, tuženik tvrdi da je tužiteljica preoravanjem u dužini od približno 80 metara, prema sadašnjem položaju bandere, a nakon toga u dužini cca 45-50 metara u pravcu stabla jasena, a kasnije na kčbr: 2494/2 ušla u njegov posjed, a zatim nastavila poljoprivredne aktivnosti na površinama koje pripadaju tuženiku. Tuženik osporava dokaznu vrijednost digitalnih ortofoto snimaka DGU, koje uostalom tužiteljica nije niti dostavila uz tužbu. Ortofoto snimke ne mijenjaju zemljišnoknjižno stanje i ne mogu zamijeniti zemljišnoknjižni izvadak, katastarski plan, geodetski elaborat ili nalaz i mišljenje vještaka. Tuženik ističe, da se tužiteljica selektivno poziva na ortofoto snimke i iz njih izvodi zaključke koji iz tih snimaka ne proizlaze. Posebno se osporava tvrdnja da bi ortofoto snimke dokazivale, da je

tužiteljica prijepornu površinu koristila kao svoju do ruba benda. Tuženik se poziva na mjerenja i podatke geodetskog vještaka Damira Mlinarića iz 2017. godine, izrađene za potrebe tuženika, kao i na kasnije geodetske podatke, skice katastarskih čestica, fotografije i dokumentaciju iz kojih proizlazi katastarski položaj i opseg tuženikovih čestica. Tuženik se cijelo vrijeme koristio podacima iz katastra i zemljišnih knjiga radi zaštite svojih poljoprivrednih površina. Tuženik u cijelosti osporava tvrdnju tužiteljice da prijeporna površina čini jedinstvenu cjelinu s njezinom kčbr. 2495/1 i da bi stoga stvarno pripadala tužiteljici. Takav zaključak tužiteljice proizvoljan je i pravno neodrživ. Tužiteljica u ovoj točki zapravo priznaje slabost vlastite tužbe. Ona sama navodi da se u postupku smetanja posjeda mjernički vještak „nije očitao“ kojoj čestici stvarno pripada prijeporna površina, odnosno da postoji razlika između katastra i zemljišne knjige. Time tužiteljica pokazuje da njezin zahtjev nije jasno postavljen. Ako nije jasno o kojoj se točno čestici, površini i pravnom režimu radi, tada se ne može tražiti utvrđenje prava vlasništva na takvoj neodređenoj površini. Tuženik ističe da su na fotografijama i skicama geodetskog vještaka Branka Čurića iz Bjelovara vidljive kote katastarskog plana, površine smetanja posjeda na kčbr. 2494/2 i 2495/2, kao i brojevi drugih kčbr. i vlasnici katastarskih čestica. Dakle, nije točno da se ne zna o kojoj se čestici radi. Radi se o česticama tuženika. Ovdje se u bitnom ne radi o vlasničkoj tužbi, već o pokušaju tužiteljice da spor oko položaja međe, odnosno faktičkog korištenja dijela zemljišta koje je tužiteljica uzurpirala, prikaže kao spor o vlasništvu. Ako među treba urediti, za to postoji poseban postupovni i materijalno pravni put, ali to nije osnova da se tužiteljici prizna vlasništvo na zemljištu tuženika. Tuženik osporava navode tužiteljice kojima pokušava diskreditirati svjedoke iz postupka za smetanje posjeda. Točno je da se tužiteljica ne slaže s iskazima svjedoka koji su u postupku Psp-18/2022 iskazivali u korist tuženika, ali samo nezadovoljstvo ishodom postupka ne čini te iskaze neistinitima. Sud je u tom postupku proveo dokazni postupak, ocijenio iskaze svjedoka i donio odluku u korist ovdje tuženika. Drugostupanjski sud potvrdio je takvu odluku. Tužiteljica sada pokušava kroz novu parnicu ponovno otvoriti dokaznu ocjenu iz pravomoćno okončanog postupka za smetanje posjeda, i to tvrdnjama da su pojedini svjedoci lažno iskazivali. Takvo postupanje ne može biti temelj za utvrđenje vlasništva. Ako je tužiteljica smatrala da su iskazi svjedoka lažni, imala je na raspolaganju odgovarajuća pravna sredstva u okviru tog postupka i eventualne kaznene prijave, ali predmetni vlasnički postupak ne može služiti kao sredstvo za reviziju pravomoćno okončanog postupka za smetanje posjeda. Tužiteljica u privitku tužbe dostavlja prijedlog za provođenje dokaznih radnji ispitivanjem svjedoka iz postupka za smetanje posjeda, što ukazuje na to kako je njezina kaznena prijava podnijeta radi davanja lažnog iskaza odbačena, te joj ova okolnost uopće ne ide u prilog. Tuženik posebno ističe da tužiteljica prešućuje iskaz svjedoka Svena Mihokovića, koji je obavljao usluge oranja za potrebe tužiteljice i upravo je po njezinom nalogu izvršio preoravanje međe i koji je potvrdio okolnosti vezane uz preoravanje međe i uzurpiranja posjeda tuženika, i onemogućivanja obrade zemlje tuženika na kčbr. 2494/2 i 2495/2. Tuženik je upravo tog svjedoka predložio jer je neposredno sudjelovao u radnjama na terenu i mogao iskazivati o tome da je došlo do zadiranja u posjed tuženika. Tužiteljica ne dokazuje nijednu od pretpostavki za stjecanje vlasništva dosjelošću. Ona ne dokazuje zakonit, istinit i pošten posjed, niti dokazuje miran, kontinuiran i isključiv posjed kroz potrebno razdoblje. Naprotiv, upravo pravomoćna odluka u postupku smetanja posjeda pokazuje da je tuženik bio u posljednjem mirnom posjedu, a da je tužiteljica taj posjed smetala. Tuženik ističe da tužiteljica od proljeća 2022. neovlašteno koristi dijelove njegovih nekretnina, nastavlja s poljoprivrednim aktivnostima na kčbr. 2494/2 i 2495/2 te faktično pokušava stanje nastalo smetanjem posjeda pretvoriti u vlasničko pravo.

Takvo postupanje ne može uživati sudsku zaštitu. Tužiteljica, dakle, nema ni zemljišnoknjižni temelj, ni valjani pravni posao, ni dokazanu dosjelost, ni miran posjed, ni pošten posjed, ni jasno određenu površinu koju bi sud mogao priznati kao predmet njezina vlasništva. Tuženik posebno osporava zahtjev za predaju u posjed, jer upravo tužiteljica neovlašteno koristi dijelove tuženikovih nekretnina, a ne obrnuto. Pravomoćna odluka iz postupka Psp-18/2022 upravo je tužiteljici naložila uspostavu prijašnjeg posjedovnog stanja i zabranu daljnjeg smetanja. Tuženik je predložio odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice uz dosudu mu naknade troškova postupka na teret tužiteljice.

4.1. Sud je dana 24. rujna 2026. održao pripremno ročište te na istome sukladno čl. 292.a Zakona o parničnom postupku zaključio prethodni postupak i ocijenio, da je moguće, obzirom na okolnosti slučaja na istome ročištu održati i zaključiti glavnu raspravu. U postupku izvođenja dokaza sud je izvršio uvid u dokumentaciju koju su stranke dostavile u spis, a čine ju: zk. izvadci te izvod iz katastarskog plana, prijedlozi oštećene od 02.02.2026. za provođenjem dokaznih radnji protiv osumnjičenih Ivana Ribarić i Andrije Ribarić (list 5-12), zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul.br. 3593 k.o. Trnovitica, darovni ugovor od 21. travnja 1994. godine, rješenje Z-590/94 od 18. srpnja 1994. godine, posjedovni list 352 od 20.09.1994., geodetsku dokumentaciju Damira Mlinarića iz 2017. godine (list 23-32), povijesni zk. izvadak, povijesne slike iz GDO za 2006., 2007., 2011., 2013., 2016., 2018., 2022., dostavljene neposredno na spis (list 51-56, 60-61), prijedloge od 04.02. i 17.02.2026. g. te dopune prijedloga od 13.03.2026. g. iz spisa Županijskog suda u Bjelovaru br. Kir-76/2026 (list 38-46), preslik rješenja o nasljeđivanju broj: O-15/2008 od 5. veljače 2008. (list 58-59), te u Rješenje Psp-28/2022-50 Općinskog suda u Bjelovaru Stalne službe u Daruvaru od 13. veljače 2025., Rješenje GŽ-327/2025 Županijskog suda u Slavonskom Brodu od 14.04.2025. i potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti Rješenja Psp-28/2022-50 Općinskog suda u Bjelovaru Stalne službe u Daruvaru od 13.veljače 2025.

4.2. Sud je obzirom na tužbeni zahtjev tužitelja i okolnosti slučaja, ocijenio nepotrebnim provoditi personalne dokaze, već je temeljem izvršenog uvida u pisanu dokumentaciju, ocijenio da je činjenično stanje dovoljno utvrđeno za odlučivanje o meritumu.

5. Na temelju provedenih dokaza i njima utvrđenog činjeničnog stanja sud je ocijenio zahtjev tužitelja neosnovanim, te ga odbio.

6. Predmet tužbenog zahtjeva je utvrđenje prava vlasništva dosjelošću na dijelu nekretnine tuženika čkbr. 2495/2 ograda oranica sa 1888 m² (ranije oranica Dolnja ograda sa 525 čhv.) i to onoga dijela za koji je tužiteljica kao tužena u predmetu ovoga suda, ali njegove Stalne službe u Daruvaru pod brojem Psp-18/2022, pravomoćnim i ovršnim Rješenjem Psp-18/2022 od 13. veljače 2025. potvrđenog odlukom od 14. travnja 2025. GŽ-327/2025 Županijskog suda u Slavonskom Brodu suđena, da je smetala tuženika iz ovoga predmeta, u posljednjem mirnom posjedu. Imajući u vidu izreku navedene odluke, kojom je utvrđen čin smetanja posjeda, tužiteljica na dan 09.05.2022. nije bila u mirnom posjedu predmetne sporne površine i bila je dužna vratiti spornu površinu u posjed tuženiku (dakle u to vrijeme onda nije mogla biti poštenu posjednik). Stoga njezin tužbeni zahtjev kojim ista sada u ovome predmetu zahtjeva utvrđenje prava vlasništva dosjelošću na istoj toj površini, koja je bila obuhvaćena već navedenom odlukom o smetanju posjeda, ne može biti osnovan, jer je minimum kvalitete posjeda za stjecanja vlasništva dosjelošću poštenje u smislu čl. 159. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, time da poštenje mora postojati u

vrijeme podnošenja tužbe i trajati unazad neprekidno određeno vrijeme (za nekretnine to je barem 20 godina, ako posjed nije ujedno bio i zakonit i istinit). Stoga isticanje tužiteljice, da je ista bila poštena posjednica unazad 69 godina sa svojim pravnim prednicima i predlaganje dokaza na utvrđenje te okolnosti u predmetnom slučaju se ukazuje nepotrebnim i irelevantnim, nakon što je pravomoćno utvrđeno, da je smetala tuženika u posljednjem mirnom posjedu upravo predmetne sporne površine na dan 09.05.2022., i u koje vrijeme više nije moglo biti poštenog posjeda na strani iste, jer je utvrđeno da ista uopće niti nije bila u mirnom posjedu. Navod tužiteljice, da se iz pravomoćne sudske odluke o smetanju posjeda ne može zaključiti kojoj nekretnini/čestici pripada sporna površina, odnosno pripada li tuženikovoju čkbr. 2495/2 ili njezinoj čkbr. 245/1 sve k.o. Trnovitica, nije osnovan, jer je iz pravomoćne sudske odluke o smetanju posjeda jasno i određeno navedeno, da je sporna površina dio tuženikove čkbr. 2495/2 k.o. Trnovitica. Stoga, imajući u vidu sve navedeno, sud je ocijenio tužbeni zahtjev tužiteljice za stjecanje prava vlasništava dosjelošću na dijelu nekretnine tuženika, koji dio je pobliže opisan u izreci odluke, neosnovanim, time da tužiteljica niti tvrdi niti dokazuje, da bi na spornom dijelu stekla pravo vlasništva derivativnim putem, već se poziva na stjecanje vlasništva nesmetanim uživanjem u trajanju od 69 godina, te i postavlja tužbeni zahtjev za utvrđenje, bez zahtjeva za izdavanjem tabularne izjave. S obzirom da nije osnovan zahtjev tužiteljice za utvrđenje prava vlasništva, to nije osnovan niti njen zahtjev za predaju u posjed utuženog dijela predmetne nekretnine, koji zahtjev tužiteljica izvodi iz zahtjeva za utvrđenje prava vlasništva.

7. Dakle, imajući u vidu sve ranije navedeno, sud je tužbeni zahtjev tužiteljice ocijenio neosnovnim te ga odbio.

8. Obzirom tužiteljica nije uspjela u postupku, a tuženik je postavio određeno zahtjev za naknadu parničnih troškova, temeljem čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, tužiteljica je dužna tuženom naknaditi opravdan trošak u smislu čl. 155. Zakona o parničnom postupku, a istoga čine nagrade odvjetniku tuženika za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 €, te za zastupanje na 2 održana ročišta sa 200,00 € po ročištu, sve sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Obračunati PDV od 25 % na priznate nagrade iznosi 150,00 €. Za pristup na ročište za objavu i uručenje presude punomoćniku tuženika ne pripada nagrada jer isti nije pristupio na ročište. Dakle, tužiteljica je dužna tuženom naknaditi parnični trošak u ukupnom iznosu od 750,00 €.

U Garešnici, 06. listopada 2026. godine

S U T K I N J A :

Dajana Gabud Jandoš

P O U K A : Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od uručenja otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu, pisano.

PRESUDA SE DOSTAVLJA:

1. Odvjetnica Vera Kovač-Manjkas, Bjelovar,
2. Odvjetnik Tihomir Volić, Garešnica

Broj zapisa: **9-3088e-37553**

Kontrolni broj: **0df96-d61b8-66a30**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.